

MIRELA COSTACHE - UN DASCĂL DE VOCĂȚIE

În societatea actuală, devine un imperativ al școlii de a angaja nu doar dascăli care transmit informații, cât dascăli de vocație. Un astfel de dascăl, ce și-a făcut din meserie o vocație, este doamna Mirela Costache, învățătoare și profesoară de limba franceză la Liceul „Ioan Petruș”, căreia elevii îi spun, cu simpatie, „Doamna Ileana Cosânzeana”.

Nu doar munca conștiincioasă și sistematică, mobilizarea voinei și a sentimentelor, ingeniozitatea, creativitatea, calitatea gândirii, erudiția și pregătirea științifică sunt ingredientele succesului în activitatea dascălului Mirela Costache, ci și vocația sa pentru ceea ce face. Dânsa nu uită niciodată că trebuie să zâmbească, să lase la ușa clasei toate problemele personale și să fie model și prieten pentru elevii săi. De câte ori a zâmbit, zâmbetul s-a întors aproape mereu, uneori însotit de-o lacrimă de bucurie.

Dintre multele calități didactice ale doamnei profesoare Mirela Costache remarcăm, în special, pe aceea care se referă la legătura apropiată și sinceră cu copiii. Este preocupată în permanentă de propria sa perfecționare, găsind în sine resurse infinite de voineță în a evoluă. Iar această instruire continuă nu se referă doar la stăpânirea disciplinelor predate, ci și la îmbunătățirea metodelor didactice și de relaționare cu elevii, ca un bun pedagog, care știe ce abordare să adopte la nivel comportamental.

Se spune că ceea ce facem pentru noi însine, moare odată cu noi. Ceea ce facem pentru alții și pentru lumea întreagă rămâne și este nemuritor. Modelând personalități și suflete, îndrumând copiii pe drumul cel bun al vieții, profesoara Mirela Costache și-a „asigurat” un loc de cinste în domeniul educației. Dumneaei a avut amabilitatea de a ne răspunde unor întrebări.

Revista InfoOtopeni: Doamna profesoară Mirela Costache, ne puteți oferi câteva date despre activitatea didactică pe

care ați desfășurat-o până acum?

Mirela Costache: „Mi-am început activitatea didactică acum 27 de ani, ca învățătoare. Predau în școala din Otopeni de 21 de ani. Obținând licență în specialitățile limba și literatura română/limba și literatura franceză, am devenit și profesoară, alegând să predau limba franceză, fără să renunț la postul de învățătoare. Colegii mei m-au investit, prin vot, și cu responsabilitatea de a-i reprezenta în Consiliul de Administrație. Din anul 2019, sunt membru în Corpul Național de Experți în Management Educațional al Ministerului Educației Naționale și profesor mentor, coordonând activitățile de practică pedagogică ale studenților care vor să urmeze o activitate didactică. De-a lungul anilor, am participat la diverse conferințe și simpozioane naționale sau internaționale, cu tematică didactică.”

Revista InfoOtopeni: Ce ați pierdut și ce ați câștigat făcând meseria de dascăl timp de 27 de ani?

Mirela Costache: „Consider că nu am pierdut absolut nimic, dimpotrivă, am câștigat ceea ce nici măcar în povești nu găsești: <<tinerețe fără de bătrânețe>> Trăind în mijlocul copiilor, nu poți decât să fii ca ei: în permanentă innocent, proaspăt, într-un cuvânt <<tânăr>>.”

Revista InfoOtopeni: Dacă v-ați întâlni cu dumneavoastră însevă, cea de la începutul carierei, ați mai fi mulțumită de dumneavoastră? V-ați împlinit toate visurile profesionale, îi mai sunteți datoare cu ceva tinerei debutante care ați fost? Ceva ce nu ați făcut și v-ați dorit?

Mirela Costache: „M-am străduit mereu să mă autodepășesc și să țin pasul cu evoluția societății. Ca să fim buni profesioniști, trebuie să învățăm...Poate că e o expresie livrescă, dar, uneori, învățăm și de la cei mai mici decât noi...În plan profesional, visurile nu dispar niciodată: ele renasc și se amplifică, cu fiecare generație nouă de elevi. Îmi doresc și pentru ei să obțină premii, să aibă satisfacția lucrurilor înțelese

și îndeplinite foarte bine, cu alte cuvinte, să capete abilitatea de a se descurca în viață. Ipotetic, dacă m-aș întâlni cu mine, cea de la începutul carierei, mi-aș spune că da, a fost bine... Că nu m-am abătut de la drumul meu și că nu mi-a dispărut niciodată flacăra care m-a însuflețit pe tot acest parcurs: iubirea pentru copii."

Revista InfoOtopeni: Care a fost cea mai frumoasă zi pe care ați trăit-o în carieră?

Mirela Costache: „Nu m-am gândit niciodată și n-am clasificat nici bucuriile, nici tristețile. Orice profesor trăiește clipe de satisfacție profesională atunci când obține, pas cu pas, gradele didactice, ca o recunoaștere a meritelor și a experienței sale. Uneori, poate fi cea mai frumoasă zi atunci când un elev te strigă <<Mami!>>. Ce poate fi mai frumos decât faptul că în mintea copilului imaginea mamei sale s-a contopit cu chipul tău? Și a simțit că e iubit ca de mama lui...”

Revista InfoOtopeni: Ați avut și zile triste în carieră?

Mirela Costache: „Au existat și zile triste... Mă doare când copiii au probleme de sănătate, când sunt nefericiți și neînțeleși.”

Revista InfoOtopeni: Generațiile cu o gândire de tip Gutenberg au făcut loc generațiilor cu o gândire de tip Zuckerberg. Cum credeți că ar trebui să se reinventeze sistemul de învățământ în aşa fel încât să nu pierdem conceptul de educație a spiritului uman?

Mirela Costache: „Cred că Generația Gutenberg nu va dispărea niciodată. Pentru că depinde, în primul rând, de învățător cum face să fie cartea în continuare dorită. Și vă spun un mic <<truc>> intelectual. Ideea e aşa: să porți o discuție atât de interesantă și să dezvăluи aspecte negândite ale unei cărți în fața copiilor până la un punct, ca să-i determine să-o citească și apoi să vină ei către tine cu o viziune proprie. Întotdeauna mi-a fost foarte frică de lectura eşuată, copilul nu trebuie să plece cu această lectură eşuată din clasă. I-am făcut, cel puțin pe copiii mei, să înțeleagă de ce este nevoie ca informația să fie asumată, spunându-le aşa: <<Generația voastră are calculatorul în

față, a căzut rețeaua, ori s-a stins lumina, informația a pierit! Eu am computerul în minte, atâta timp cât trăiesc, lumina din mine nu se închide niciodată! Eu vin în fața voastră cu lucruri citite, gândite, la care am meditat și care sunt pentru mine achiziții pe viață>>. Așadar, cartea este un interlocutor, nu și ecranul computerului. Acela este doar un spațiu de privit. Nu doar noi, profesorii, suntem Generația Gutenberg, cred că și ei pot fi Generația Gutenberg, depinde și de profesori cum să-i convingă, nu să-i constrângă.

Revista InfoOtopeni: Cât din cea care sunteți acum înseamnă și greșelile pe care le-ați făcut și le-ați conștientizat ca pe o modalitate de a progrresa?

Mirela Costache: „Greșeala e un instrument de autocorijare și de învățare. Puterea de a evoluă derivă chiar din capacitatea noastră de a alege și libertatea completă de a greși. În privința greșelii, nu are nimeni scutire. Toți facem uneori alegeri greșite, tocmai pentru că greșeala ne arată și... poteca spre drumul drept. În fața unei greșeli, învățăm mai întâi să o recunoaștem, iar din recunoaștere apare... o nouă învățătură. Și, când ne vom însuși lectia greșelii, vom ști că nimeni nu are ceva personal cu noi, cum nici noi nu avem ceva personal cu elevii sau părintii lor. Poate că nu greşim pentru că vrem neapărat, căt pentru că mai avem de învățat...”

Interviu realizat de
prof. Constantin DINU, consilier educativ
al Liceului Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni

